

MOVIMIENTO
LAUDATO SI'

FEBRERO

27

VIII
DOMINGO
TEMPO
ORDINARIO

EcoEvanxeo

Un eco ecolóxico á Boa Noticia do Domingo

Mahatma Gandhi deixounos estas palabras:

“Coida os teus pensamentos, porque se converterán nas túas palabras. Coida as túas palabras, porque se converterán nos teus actos. Coida os teus actos, porque se converterán nos teus hábitos. Coida os teus hábitos, porque se converterán no teu destino”.

Resulta interesante considerar esta serie de accións que finalmente inflúen no noso modo de vivir e de pasar por este mundo. A palabra “coidar”, que se repite constantemente, sería tamén sinónimo de velar ou vixiar, é dicir, estar atentos ao que pensamos, dicimos, e facemos, todo iso suma nos nosos hábitos e costumes do día a día. Podemos preguntarnos:

**Son consciente do que xero cos meus pensamentos?
Os meus actos e os meus costumes son coherentes co que digo amar e crer?
Son auténtico fronte a Deus e cos que comparto a vida?**

O evanxeo deste domingo, previo á Coresma, ábrenos un tema radical e vital:

**A proba de autenticidade do discípulo,
a coherencia entre o que pensa
e o que vive.**

Lucas 6, 39-45

EVANXEO

CLICK

Díxolles tamén unha parábola: «Seica pode un cego guiar a outro cego? Non caerán os dous no foxo? Non está o discípulo sobre o seu mestre, aínda que, cando termine a súa aprendizaxe, será como o seu mestre.

Por que che fixas no lixo que ten o teu irmán no ollo e non reparas na viga que levas no teu? Como podes dicirlle ao teu irmán:

“Irmán, déixame que che saque o lixo do ollo”, sen fixarte na viga que levas no teu? Hipócrita! Saca primeiro a viga do teu ollo, e entón verás claro para sacar o lixo do ollo do teu irmán. Pois non hai árbore boa que dea froito malo, nin árbore mala que dea froito bo; por iso, cada árbore coñécese polo seu froito; porque non se recollen figos das silvas, nin se vendiman acios dos espinos.

O home bo, da bondade que atesoura no seu corazón saca o ben, e o que é malo, da maldade saca o mal; porque do que excede o corazón fala a boca.

REFLEXIÓN

Chegamos ao final do Sermón da Chaira. Atopamos unha serie de ditos ou sentenzas e os seus correspondentes ensinos: a) cegueira e dirección (39 b-40), b) viga propia e corrección aos outros (41-42) e c) árbore boa e autenticidade (43-45). Lucas mostra con este conxunto de sentenzas, a instrución que Xesús brinda aos seus discípulos e seguidores. As palabras do Mestre eran vivas, con tal claridade que non permitía erróneas interpretacións. Neste caso, expón a concordancia lóxica do que se é por dentro e do que se expresa cos actos. Por iso, fala das boas actitudes e dos bos comportamentos que se xestan no interior da persoa.

Indubidablemente os nosos comportamentos son froito do que hai no noso corazón, porque é a sede das virtudes e dos vicios. A personalidade é o resultado de sumar carácter (temperamento e hábitos aprendidos) e conduta. Xa sabemos que hábitos e carácter pódense reformar. Por iso, Xesús da pautas para traballalos. Facelo é un compromiso para ser discípulos seus. Entón o noso compromiso é coidar e vixiar o noso corazón, aumentando as virtudes, como, por exemplo: a bondade, a misericordia, o perdón, a apertura ao diálogo e evitar os vicios como a envexa, o odio, o prexuízo, etc.

O que se xesta no noso corazón ten consecuencias en todas as relacións que establecemos: coa nosa contorna, cos outros, con Deus e connosco mesmos. Somos relación, desta harmonía integral depende a nosa felicidade e o noso bo vivir. A boa xestión destas relacións é parte da nosa dignidade humana. A encíclica *Laudato Si'* dinos: "O corazón é un só, e a mesma miseria que leva a maltratar un animal non tarda en manifestarse na relación coas demais persoas. Todo asañamento con calquera criatura «é contrario á dignidade humana». Por iso, estamos chamados a educarnos nunha ecoloxía integral que "tamén está feita de simples xestos cotiáns onde rompemos a lóxica da violencia, do aproveitamento e do egoísmo" (LS 230).

Na nosa época na que estamos hiperinformados, corroboramos que a soa información non nos fai en automático mellores persoas. Podemos ter un cúmulo de coñecementos e non facer o ben que nos corresponde. Por exemplo, ante o problema ecolóxico, a soa información ambiental non cambia as nosas prácticas consumistas e desbaldidoras, é necesario educarnos, traballar con paciencia ata integrar novos hábitos máis acordes co coidado do noso mundo e de toda vida humana.

ORACIÓN

Xesús, faime instrumento da túa paz e do teu amor. Que a miña vida auténtica sexa unha lámpada para irradiar os teus ensinos sobre os bos comportamentos no coidado da Creación, e da vida toda.

Crea en min un corazón limpo, sen aparencias, cheo de ti, e dos teus ensinos. Que os meus actos sexan expresión da vida que sementas en min a través da túa Palabra

Por los frutos se conoce el árbol

Hna. Lic. Gladys De la Cruz HCJC. - P. Dr. Saju George SVD.

¿Algún comentario? ¿Quieres recibir el EcoEvangelio por WhatsApp?

Escríbenos: cuidadocasacomun@gmail.com.